A Bielorússia, l'himne de les manifestacions és una cançó catalana

Autor: François Xavier Gomez
Data de publicació: 31-10-2020

El proppassat agost el diari francès digital 'Liberation' es va fer ressò de les protestes a Bielorússia contra el dictador Alexandre Lukatxenko quan els manifestants corejaven l''Estaca'. Es tracta d'una cançó que va compondre el 1968 el cantautor català Lluís Llach i que escampa, com a poderós representant del poble català, el seu crit de llibertat arreu del món.

Aquesta cançó és una protesta contra la dictadura franquista, es titula L'Estaca, fou composta pel cantant Lluís Llach el 1968 i ha acompanyat diversos moviments populars des de Polònia fins a Tunísia.

A les manifestacions contra la reelecció del president-dictador Alexandre Lukatxenko el 9 d'agost a Bielorússia, la gent corejava a plens pulmons una cançó. Però no es tractava ni del Give peace a chance de John Lennon ni tampoc del Bella Ciao, les tradicionals tonades que sobre la llibertat s'escolten als aplecs polítics d'arreu del món. És L'Estaca, composta el 1968 pel cantant català Lluís Llach i és una al·legoria política a partir d'una estaca clavada que generacions de pagesos no podien arrencar i que va esdevenir un cant unitari contra la dictadura del general Franco. El 1979, la cançó es va convertir curiosament en una reivindicació anticomunista a Polònia quan el proscrit sindicat Solidaritat la va triar com a himne. Llavors va arribar a Bielorússia a partir de la versió polonesa de Jacek Kaczmarski. Les dues adaptacions de la cançó catalana porten el mateix títol: Mury (els murs).

L'Estaca tancava ritualment els concerts d'En Lluís Llach a l'escenari, interpretada amb passió pel públic, fins que el cantant va decidir finalitzar la seva carrera musical el 2007 per dedicar-se exclusivament al seu celler, a la literatura i finalment a la política. Diputat electe del Parlament regional de Catalunya, fet que sorprèn en un defensor dels ideals anarquistes, ara és una referència del moviment independentista amb 72 anys i al febrer ha acompanyat el president regional destituït, Carles Puigdemont, a una manifestació a Perpinyà, davant 200.000 simpatitzants.

Hi ha desenes de versions de L'Estaca, que s'ha traduït a una cinquantena de llengües. A Tunísia, per exemple,

l'adaptació àrab del duo Yasser Jeradi i Lakadjina, amb el títol Dima Dima, va acompanyar la «Revolució del Llessamí» del 2011. D'altra banda el grup de Tolosa Zebda l'ha inclosa al seu disc Motivés, que és un recull de cançons revolucionàries, i també l'han cantada Cali i Balbino, dos artistes de la Catalunya Nord (la zona francesa de la regió). La cançó ha arribat fins i tot als camps d'esport, perquè s'interpreta al començament dels partits de l'Usap, l'equip de rugbi de Perpinyà, quan juga a casa.

Per François-Xavier Gomez – 22 d'agost del 2020, a les 10:42 hores.
Traducció del francès: Marc Vicent Adell, Pilar Medrano.

https://www.liberation.fr/planete/2020/08/22/en-bielorussie-l-hymne-des-manifs-est-une-chanson-catalane_1797449